

Panun pakinoita

RUOTSALAISEN SANOMA-LEHTIMIESVIERAILUN johdosta on aihetta tänä aamuna osoittaa hieman huomiota lahden takaiselle naapurimaalle, jonka edustajat päivän kuluessa saapuvat Pohjolan Vaikkaan Kaupunkiin. A propos: mitä sanoikaan Suomen Kuvalehdessä juuri äskettäin lentoreportteri, joka kameroineen oli viilettänyt ilmaiteitse Helsingistä Kemiin! Pisti Oulun valokuvan tekstiksi sanat "Oulu, valkoinen kaupunki" ja kirjoitti näin: "Oulu jokisuun puistoineen ja uutta nousua kertovine korkeine taloineen teki mainoslauseensa lupaaman vaikutuksen. Mieheni nousi tarina valkeasta karitsasta ja rikkaasta miehestä, Helsingistä, joka yrittää kahmia itselleen Oulun ilon ja ylpeyden! Se joka on nähnyt Oulun ja Helsingin, varsinkin ilmasta, ei voi olla asettumatta heikomman puolelle."

Kiitos ja kumarrus SK-reportterille! Onhan Oulun "makeuppi" jo muutamassakin vuodessa paljon parantunut, mutta muistetaanpa vain, että paklattava on edelleen, jos mieli mainoslauseita vastata.

Ja siten mainitsemistani Ruotsin ammattiveljistä ja -sisarista. Meillä toimittajilla on viime vuosina ollut varsin läheinen kosketus Haaparannan kautta siihen osaan Ruotsia, joka tunnetaan Norrbottenin nimellä. Yksityistä kanssakäymislähän on tietysti ollut aina ja virallistakin monenlaista. Ovat Pohjola-Nordenin osastot ja monet muut. Mutta monien vuosien tupakkaturinoiden ja erinäisten virallisten yhteensattumien aikana käytyjen epävirallisten neuvottelujen jälkeen päädyttiin lopulta siihen, että ryhdytään edes kerran vuodessa käymään toinen toisissaan. Ensivät tulivat norrbottenilaiset Suomen Kemiin ja seuraavana keväänä läksimme sitten me kahdella komealla bussilla, jotka kohtasivat toisensa Kemissä, ajelmaan Ruotsin rajan yli, karistimme talven tuikit Bodenin komeassa uimahallissa eräänä helluntaipäivänä ja päädyimme kauniiseen Luulään kaupunkiin, Luulajaan, kuten suomalainen sanoo. Tämä tapahtui -51 keuhkolla. Olympialaisten takia jätettiin viimekeväinen vastavierailu tähän kevääseen ja nyt sieltä sitten tullaan, kahdella bussilla komeasti, vaimoineen ja morsiamineen.

Tervetuloa!

Pohjois-Ruotsissa on monta sanomalehteä, vaikka tuskin niin paljon kuin meillä Oulun ja Lapin lääneissä yhteensä. Mutta, se kai meidän oikeastaan on myönnettävä, siellä on muutama niin komea pari, että taitaa pitää pistää pöytästä hyvää meikäläistä yhteensä. Olisiko se sitten sitä paljon puhuttua rikkaammutta, vai — olisiko parempaa järjestelyä! Sieltä tulee

monta mukavaa miestä ja jotku heistä puhuvat suomea kelvollisesti. Sanoi väimeksikin puhelimesa yksi Ruotsin "neckeri", että "häätyy sitä tulla", Ouluun nimittäin. Toiset sanovat sie ja mie kuten rovaniemeläiset. Jos Luoja suo poutaisen helluntain (ja Poutanen, meidän Pää, vapaata) niin on meillä varmaan hauskat yhdesäolot.

Tässä pakinassa sopii nyt juuri tämän takia erinomaisesti esitellä edes muutamalla sanalla juuri ilmestynyt kaunis teos "Ruotsi ja ruotsalaiset" (WSOY). Teoksen on kirjoittanut ja toimittanut Ruotsin lähetystömme lähetystöneuvos Heikki Brotherus ja alkaa hän kirjaansa luonnollisesti 700-vuotisjuhliiaan viettävän Tukholman esittelyllä. Koko maa esitellään mitä mielenkiintoisimmalla tavalla. Pätevää tekstiä ja paljon hyviä kuvia.

Viimeisenä esitellään omana lukunaan Pohjois-Ruotsi. Oma lukunsa se onkin — niinkuin on tämä meidän Pohjois-Suomikin oma lukunsa tasavallan elämässä. Näin aloittaa Brotherus tämän lukunsa: "Skoonelainen tosin ypeilee pienen vöijavan nurkkansa paremmuudesta Ruotsin maakuntien joukossa mutta sitä tosiasiaa ei käy kieltäminen, että Norrlandi kätkee maan suurimmat rikkauudet. Kaukana pohjoisessa on Ruotsin aarrekamio, Kirunan ja Bolidenin kaivokset, sieltä etelään aukeavat mahtavat metsämaaisemat ja loistavat uittoväylät, vesivarat tarjoavat koko maalle sähkövoimaa ja pitkin rannikkoa on sahojen ja tehdaslaitosten yhtämittainen jono. Varsin kauan kesti kuitenkin ennen kuin valtakunnan herrat Tukholmassa havahtuivat pitämään huolta pohjoisosista: — "Välän sopivat sanat tällekin puolen Pohjanlahden! Samoin nämä sanat: "Jos tukholmalaiselta kysyy, mitä kohtaa Pohjois-Ruotsi alkaa, voi hyvinkin saada vastaukseksi, että raja kulkee Norrtullin kohdalla tai viimeistään Uppsalassa." Aivan niinkuin eräiden helsinkiläisten mielestä pohjois-Suomi alkaa Tampereelta!

Terve tuloa siis, arvoisat ammattitoverit! Huomaatte, että ero maan ja maan välillä on suht. pieni, vaikka se tietenkin eräässä mielessä on suurikin ja kaikkialla on sitäpaitsi aina paljon uutta nähtävää.

Ja lukijomme suosittelen tätä lähetystöneuvos Brotheruksen pirteätä kirjaa, tekstinsä niinkuin kuvituksensakin puolesta pirteää. Se avaa samalla mielenkiintoisia historiallisia näkymiä.

Panun